

Sygn. akt VIII Gz 19/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa:(...)Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko: (...)Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia

10 października 2013 r. sygn. akt. VIII GNc 4126/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60,00 zł. (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił sprzeciw pozwanego na od nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 27 czerwca 2013 r. sygn. akt VIII GNc 4126/13. Sąd Rejonowy podał, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 504 § 1 kpc Sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po terminie, nieopłacony lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany zarządzeniem dnia 26 sierpnia 2013 r. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez nadesłanie sprzeciwu złożonego na formularzu SP oraz nadesłania w 1 egzemplarzu dokumentu KRS pozwanej spółki, w terminie 7 dni. Zarządzenie to zostało skutecznie doręczone w dniu 30 września 2013 r. w trybie art. 139 § 1 kpc., przez dwukrotne awizo. Ponieważ w zakreślonym terminie pozwany nie wykonał zarządzenia Sądu zachodziła zatem podstawa do odrzucenia sprzeciwu na podstawie art. 504 § 1 kpc. Pozwany w zażaleniu podnosił zarzuty dotyczące wydanego i zaskarżonego sprzeciwem nakazu zapłaty. Ponadto wskazał, że przesyłki były zawsze odbierane a uwagi dotyczące niepodjęcia przesyłki w terminie są tylko wydumane przez Urząd Pocztowy w P.. Pozwany również wskazał, że KRS został wysłany na adres Sądu we wrześniu 2013 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu odwoławczego Sąd pierwszej instancji prawidłowo przyjął, że pozwany pomimo skutecznego wezwania nie usunął braków formalnych sprzeciwu.

Tym brakiem jest nie złożenie sprzeciwu na urzędowym formularzu (art. 130¹ § 1 kpc.) W tym miejscu należy nadmienić, że w sprawie powód przedłożył przy pozwie KRS pozwanego i w tej sytuacji zbędne było wezwania pozwanego do przedłożenia KRS. Jednakże ta okoliczność wobec innego nie usuniętego braku nie może przesądzać o zasadności złożonego zażalenia. Nie złożenie sprzeciwu na urzędowym formularzu mimo wezwania powoduje odrzucenie sprzeciwu (art. 130¹ § 2 kpc.)

Stosownie do art. 139 § 1 kpc, w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora publicznego lub innego operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Dodatkowo w § 6 ust. 2 i § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Nr 190, poz. 1277) dookreślono sposób zawiadomienia adresata przez doręczającego o pozostawieniu przesyłki, a także sposób adnotacji o nie doręczeniu przesyłki na formularzu potwierdzenia odbioru i potwierdzenie przyjęcia awizowanej przesyłki przez placówkę pocztową lub urząd gminy. Zgodnie z § 10 rozporządzenia, przesyłkę nie podjętą placówka pocztowa operatora opatruje na stronie adresowej adnotacją "nie podjęto w terminie" oraz odciskiem datownika i wraz z formularzem potwierdzenia odbioru odsyła sądowi wysyłającemu niezwłocznie po upływie ostatniego dnia do odbioru przesyłki.

Wyjaśnić wypada, że sposób doręczenia przewidziany w art. 139 § 1 kpc, oparty jest na domniemaniu, że zawiadomienie o złożeniu pisma sądowego w urzędzie pocztowym dotarło do rąk adresata, i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo.

W przedmiotowej sprawie, z adnotacji na kopercie oraz zwrotnym poświadczeniu odbioru wysłanej do pozwanego korespondencji sądowej (k. 65 akt) wynika, że przesyłka była dwukrotnie awizowana w dniach 13 września 2013 r. (pierwsze awizo) i 23 września 2013 r. (drugi powtórne awizo) i została zwrócona do adresata w dniu 1 października 2013 r. Jak wynika z adnotacji doręczyciela, przesyłki nie doręczono z powodu nie zastania adresata.

Przytoczone okoliczności świadczą o tym, że doszło do prawidłowego doręczenia przesyłki w trybie art. 139 § 1 kpc w ostatnim dniu, w którym możliwe było jej podjęcie z placówki pocztowej, czyli 30 września 2013 r. Zostały bowiem zachowane terminy dwukrotnego awizowania (po 7 dni), na przesyłce i poświadczeniu zwrotnym znalazły się odpowiednie adnotacje.

W tym stanie rzeczy pozwany miał obowiązek usunąć braki sprzeciwu w terminie 7 dni od doręczenia zarządzenia, to jest do dnia 7 października 2013 r. Skoro takie czynności nie zostały podjęte, Sąd Rejonowy prawidłowo sprzeciw odrzucił. Jak z powyższego wynika w sprawie nie miało znaczenia to czy pozwany faktycznie został wezwany do uiszczenia opłaty. Nadmienić tu bowiem należy, że przepisy regulujące tak zwane doręczenie zastępcze mają dyscyplinować strony do należytego i starannego działania. Pozwany natomiast nie odbierając awizowanej przesyłki sądowej sam doprowadził do sytuacji, że jego sprzeciw należało odrzucić.

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zażalenie oddalił.